

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: nershmuell@gmail.com

חגיגה - כ"ג

1. אלו מעשים מצינו שנאסרו משום מעשה שהיה?

- א. הנושא את המדרס לא נושא את הקודש, משום מעשה באחד [זב] שהעביר חבית יין קודש ונפסקה רצועת סנדלו והניחה ע"פ חבית, ונפלה לתוכה ונטמאה החבית. **תרומה מותר** - לשיטת ר' חנניה בן עקביא שאוסרים רק כדוגמת מעשה שהיה.
- ב. לא ישא מי ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה, משום מעשה באדם שהעביר מי ואפר חטאת בירדן ובספינה, ונמצא כזית מת בקרקעית. **לת"ק** - לא יעביר אף באופן שדומה לספינה כגון - לזורקם לצד האחר, להשיטם על המים, לרכב ע"ג בהמה או ע"ג חבירו. ואם רגליו נוגעות בקרקע מותר וכן מעבירן על גבי הגשר ואינו חושש. אחד הירדן ואחד שאר הנהרות. **לר"ח בן עקביא** - אסרו רק בירדן ובספינה כהמעשה.

2. הנושא את המדרס אינו נושא את הקודש. אלו ג' ספקות נסתפקו בזה?

- א. האם גזרו אף על סנדל טהור משום סנדל טמא.
- ב. האם גזרו אף על חבית שתומה משום חבית פתוחה.
- ג. אם עבר ונשא האם נטמא הקודש בדיעבד. לר' אילא - טמא. לרבי זירא - טהור.

3. שנינו: כלים הנגמרים בטהרה צריכים טבילה לקודש. ביד מי היו הכלים כשנגמרה מלאכתן ונראו לקבלת טומאה?

- אין לומר - ביד עם הארץ, שא"כ אינן נגמרין בטהרה.
- אלא - אמר שמואל שנגמרו ביד חבר וצריכים טבילה משום חשש שנפל שם רוק מעם הארץ.
- ואין מדובר שנפל הרוק אחר שנגמר הכלי, שהרי אז החבר נזהר מעם הארץ. אלא שנפל לפני שנגמר הכלי וחוששים שבזמן שנגמר הרוק עדיין לח.

4. להוציא מלבן של צדוקים האומרים שמעשה הפרה רק במעורבי שמש, היו מטמאים לכתחילה את השורף ואת הכלים, אח"כ מטבילים, ומקיימים מעשיה לפני הערב שמש. האם שפורפרת שחתכה לשימור מי חטאת צריך לטמאה, או שמטבילה מיד?

- לר' אליעזר - יטבול מיד. רבי יהושע אומר יטמא ואחר כך יטבול שיהיה היכר להוציא מהצדוקין.
- [ומדובר שחתכה חבר. ומ"מ, חוששים שניתז עליה רוק של עם הארץ קודם שנגמר הכלי ונשאר לח לאחר שנגמר הכלי וטימאהו]
- לר' אליעזר הסובר שטובל כלי אפר הפרה מיד שנגמר, מהו ההיכר להוציא מליבן של צדוקין - לה"א א' - בכל כלי הנגמר בטהרה לקודש צריכים אף הערב שמש ובפרה לא.
- לה"א ב' - בכל כלי שנגמרה מלאכתו אין צריכים הערב שמש לקודש, אבל בפרה החמירו לדון את השפורפרת כביכול נטמאה משרץ, וממילא צריכה הערב שמש ומשלא ממתינים יש היכר. ונדחה: שא"כ השפורפרת רק ר' ראשון לטומאה ומדוע שנינו שמטמאה אדם.
- למסקנא - עשאוה כטמא מת בשביעי שלו.

5. על מה הכוונה, 'מעולם לא חידשו דבר בפרה'?

- שלא גזרו טומאה מסוימת על כלי שאינו ראוי להטמא בטומאה זו. כגון: קרדום לא נטמא מושב. כדתניא יכול כפה סאה [כלי מדידה] וישב עליה יהא טמא, ת"ל "והיושב על הכלי אשר ישב עליו יטמא" מי שמויחד לשיבה יצא זה שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו.

6. הכלי מצרף מה שבתוכו לקודש. מניין?

- ר' חנין - "כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת" הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת.
- והקשה רב כהנא - שבמסכת עדיות משמע שצירוף כלי הוא מדרבנן, ששנינו הוסיף ר"ע הסלת והקטרת והלבונה והגחלים שאם נגע טבול יום במקצתו פסל את כולו. וקודם לכן ברישא 'העיד רבי שמעון בן בתירא על אפר חטאת שנגע הטמא במקצתו שטימא את כולו' וזה ודאי מדרבנן שהרי הפסוק מלמד רק על קדשי מזבח כקטורת ולא על 'פרה' - ההמשך בדף הבא.